

om elektriske Stærkstrømsanlæg«. Forinden man gaar over til nærmere at begrunde de enkelte Bestemmelser i dette Udkast, skal man kortelig omtale et Par Spørgsmaal, der have været Genstand for særlig Overvejelse.

Man har overvejet, hvor vidt det vilde være rigtigst i større eller mindre Omfang at gøre saadanne Anlægs Virksomhed afhængig af en Autorisation eller Koncession fra Statens Side; men man har ikke troet, at der var tilstrækkelig Anledning hertil. Selv for de Anlæg, der anvende meget høje Spændinger, eller som paa Grund af deres Driftsmaade (f. Eks. Vekselstrømsanlæg) maa anses for særlig farlige, skønner man ikke, at der gennem en saadan Autorisation opnaas nogen særlig Betyggelse, som ikke bedre og sikrere kan opnaas gennem Forskrifter om Tilsyn m. m., og med Hensyn til de almindelige Belysningsanlæg o. lign. vilde man anse det for meget uheldigt gennem Krav om Autorisation at lægge et unødvendigt Baand paa den frie og naturlige Udvikling af disse Anlæg.

Ødelæggelse eller Beskadigelse af de til elektriske Stærkstrømsanlæg hørende Ledninger m. m. vil ofte medføre store direkte og indirekte Tab ikke blot for Anlæggenes Ejere, men ogsaa for den større eller mindre Kreds af Elektricitetsforbrugere. Meget kunde da tale for at belægge saadanne Handlinger med en lignende Straf som den, der i almindelig borgerlig Straffelovs § 295 er foreskrevet for Beskadigelse af elektriske Telegrafer. Bl. a. af Hensyn til den forestaaende Revision af Straffeloven har man dog ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at stille Forslag paa dette Punkt, der ligger noget udenfor de af Kommissionen i øvrigt behandlede Spørgsmaal.

Man skal herefter tillade sig med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i det foreliggende Udkast at bemærke følgende:

ad Kapitel 1.

ad § 1.

De Sikkerhedsbestemmelser m. m., der blive at træffe til Værn mod Fare fra elektriske Stærkstrømsanlæg, kunne ikke i deres Enkeltheder optages i selve Loven; denne kan kun angive Rammerne for Administrationens Kompetence i saa Henseende samt give Hjemmel for Straf for Overtrædelser. De enkelte Bestemmelser bør gives i et af Ministeriet for offentlige Arbejder udfærdiget Reglement. Denne Ordning er ikke blot en Følge af, at de paagældende Bestemmelser væsentlig have Karakteren af reglementariske Politibestemmelser; men det er først og fremmest en nødvendig Følge af, at den tekniske Udvikling af elektriske Stærkstrømsanlæg kun er i sin Begyndelse og saa langt fra afsluttet, at det vilde være umuligt at fastslaa Enkeltheder uden Fare for, at nye tekniske Fremskridt inden kort Tid gjorde Suppleringer eller Ændringer ønskelige. Det vil være en af Elektricitetskommissionens vigtigste Opgaver stadig at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Reglementet holder Skridt med Teknikkens Udvikling, og naar Forholdene paakræve det, gøre Indstilling til Ministeriet om Ændringer. Man har udarbejdet et Udkast til Reglement, der er vedføjet Lovforslaget, men under Henvisning til det nys bemærkede skal man udtrykkelig gøre opmærksom paa, at det, hvis Lovforslaget maatte blive ophøjet til Lov, vil være ønskeligt, at Reglementet først udfærdiges efter at have været forelagt Elektricitetskommissionen.

De Bestemmelser, hvorom der her er Tale, falde i de nedenfor omhandlede 4 Grupper:

1. *De egentlige Sikkerhedsbestemmelser*, Lovforslagets § 1 a og Reglementets §§ 5—18. Ved Udarbejdelsen af disse Bestemmelser ere de i Tyskland og Schweiz gældende Regler lagte til Grund, men man har overalt tilstræbt at lægge saa faa Baand som muligt paa Ledelsen af Anlæggene og deres Drift.